LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

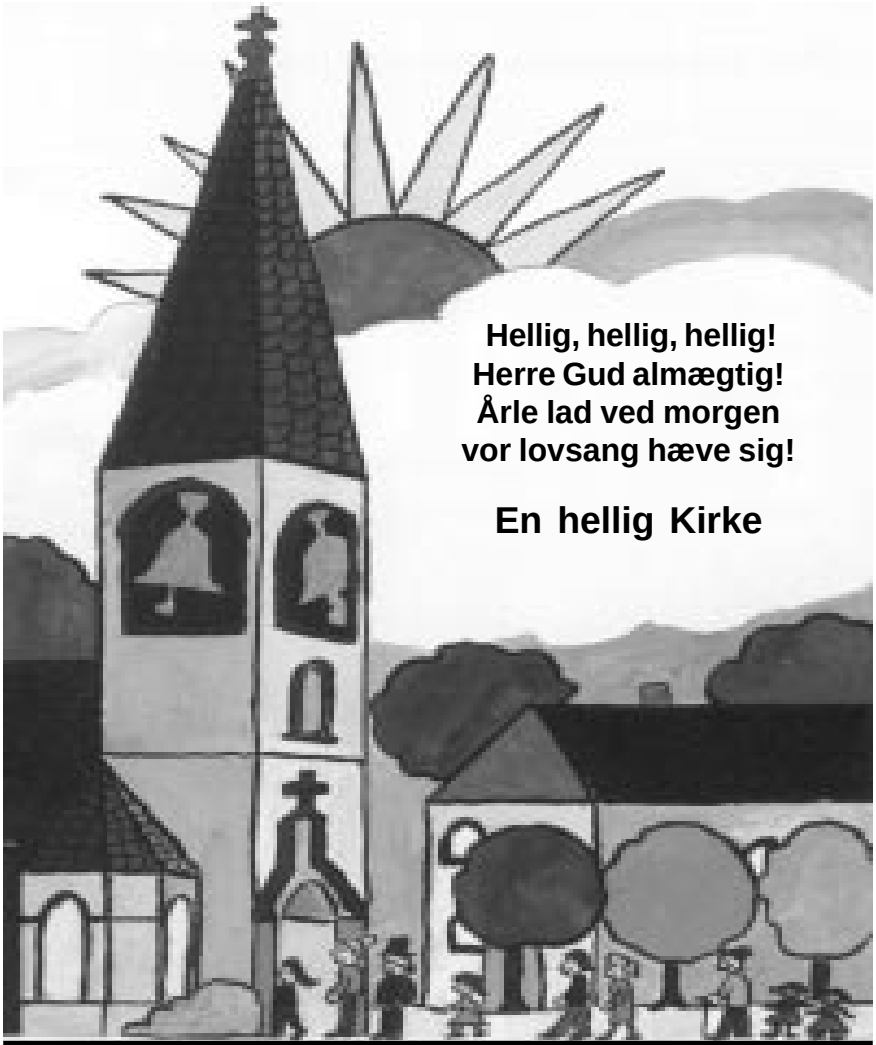

Hellig, hellig, hellig!
Herre Gud almægtig!
Årle lad ved morgen
vor lovsang hæve sig!

En hellig Kirke

Nr. 7-8 **Juli-August 2001** **Årgang 51**

LUTHERSK KIRKE
er **KIRKE-NYT** for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark
Bladet udkommer 6-8 gange årligt og koster for 2001 100 kr.;unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Udgiver
Den evangelisk - lutherske Frikirke
Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Redaktion
Leif G. Jensen (ansv)
Vagn Lyrstrand
Kirstina Strand
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
"Luthersk Kirke"
v. Søren P. Jensen
Skærvegyden 7
8723 Løsning.
Tlf. 75 65 02 23
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri Esbjerg

Andre adresser
Se bagsiden

Internet-adresse
www.vivit.dk

En hellig kirke - i et nyt årtusind

Formandsberetning - 1. del ved pastor Leif G. Jensen

Det "hellige" i vores tid

Der er tider og steder som særlige tider og enestående steder. Undertiden taler vi også om, at noget er "helligt". Når en begivenhed vedrører os personligt og omfatter livet i sin helhed, og når vi fornemmer, at den griber ind i tid og evighed, da tyer vi til sådanne store ord og udtryk. "Det er helligt!"

"Helligt" betyder her, at ingen skal forstyrre. Vi er samlet her, fordi dette netop nu er vigtigere end noget andet. Vi mærker, at det er det vigtigste og bedste for os at gøre, selv om det måske er vanskeligt - hvad det ofte er. Det kan være, at vi er til begravelse, som mange af jer var en dag i april og tog afsked med farmor, mormor og et medlem, som har betydet så meget på tværs af hele vor kirke, Johanne Strand.

Ved en begravelse fornemmer vi bedre end ellers, hvad der ligger i ordet "hellig". Det er ikke os, der gør dagen og situationen hellig. Det er den i sig selv. Vores kære er jo netop død. Vi tager afsked og lægger legemet i graven og venter på opstandelsens dag. Graven er et helligt sted, og begravelsen er en hellig begivenhed.

Da Lazarus (i Jesu fortælling om den rige mand og Lazarus) døde, blev han af englene båret hjem til Gud. Det var en hellig handling, enestående for Lazarus.

Dog er der ikke meget af det traditionelt "hellige", som er helligt for danskere i vor tid. Helligdage bliver "fridage". Hellige steder bliver kulturelle mindesmærker, som fortæller om, hvordan man engang udførte rituelle handlinger og anså noget for at være helligt. Men det hellige i den betydning er fortid for de fleste. I stedet har man skabt sig nye hellige ting, hellige tider og hellige personer, nemlig alt det, man frem

for alt ikke vil af med eller ikke mener, man kan leve foruden. Man kalder det måske ikke "helligt", man siger i stedet, at man "hæger" om det. Man hæger om sin egen person og om sin familie og fridagene, hvor man kan være sammen. Og den årlige vinter- eller sommeferie skal ingen forstyrre os i. Man værner også om sin løn, sine forbrugsgoder, om velfærdssamfundet, menneskerettighederne og forurenings- og støjfri zoner.

Kristendom i vores tid

Kan kristendommen bruges til noget i sådan en tid? Måske. Den kunne jo f.eks. være prikken over i-et og det lille krydderi, der giver livet i al dets mangfoldighed og rigdom dets specielle duft. - Kristendommen - kunne den ikke være den ideologi, som giver livet mening og sammenhæng?
Hertil svarer Kristus "Nej!" Og det gør han af to grunde:

For det første fordi det absolut hellige findes. Det findes i den orden, Gud har givet sit skaberværk. Og det er først og fremmest ham selv, Skaberen, den evige, almægtige og barmhjertige Gud. Han er den Hellige. Han har åbenbaret sig for os, og han vil have fællesskab med os.

For det andet fordi vi er vanhellige, syndere. Intet i os er i sig selv helligt. Intet i os varer og holder, så det kan betegnes som "helligt".

I bogen "Hellighed" af Agne Norlander (Credo Forlag), svares der: "Intet i denne verden er så rent og godt, at det ikke behøver at blive omvendt. Om noget gælder dette mennesket. Der er intet i vor personligheds centrum, hjertet, som Gud kan bygge på. Billedligt talt er vort hjerte så nedslidt, at en operation ikke kan komme på tale. Kun en hjertetransplantation kan hjælpe. Dette radikale indgreb kalder Jesus at miste livet, at blive omvendt, at blive født på ny. Paulus bruger udtryk som at blive erklæret retfærdig, at dø og opstå med Kristus fra de døde. .... Vi ønsker både det gamle livs goder og det nye liv. Men vi stilles overfor et enten eller. Ingen kristendom uden Getsemane og Golgata - uden forsagelse og omvendelse og tro."

I denne tid og i denne verden er der stor fare for, at vi kommer bort fra den Hellige og fra de hellige midler, som han bruger for at gøre os hellige. Og der er stor fare for, at vi i stedet skaber noget helligt efter, hvad vi synes, vi har lyst til og behov for. Det er en udfordring og et kald til at være hellig kirke, dvs. leve som Guds mennesker i syndefaldets tid, hvor mennesket er sin egen. På den baggrund vil vi i det kommende år se ind i, hvad det er at være hellig kirke.

EN HELLIG KIRKE

+hos den Hellige,
+om hans hellige nådemidler evangelium, dåb, nadver,
+på helligdage og på hellige steder,
+sammen med hellige mennesker, de døbte troende.

1. HELLIG KIRKE
+ HOS DEN HELLIGE

Jesus har lært os, at det første, vi har brug for, er, at Guds navn bliver helligt hos os. Han lærte os jo at bede: "**Helliget blive dit navn!"** Vores liv som kristne står og falder med, at Gud lader sit navn blive helligt hos os, så vi lever i troen på og er hos den Hellige.

Da Guds folk, drog ind i det forjættede land med Josva som leder, bar præsterne pagtens ark forrest. Herren var nær og hos dem i sin ark. Menneskeligt set var det tåbeligt, at en uhåndterlig kasse med de ti bud skulle være i spidsen. Og det var lige så underligt, at præster skulle være de første til at møde det ukendte land og de fremmede indbyggere. Præsterne var jo ellers bedst til at blæse i trompet, synge salmer og prædike. Men sådan havde Gud forordnet det. Og sådan indtog Guds folk Jeriko og det forjættede land. Gud viste på den måde, at han ville være hos folket og bo hos sit folk.

På Nye Testamentes tid og i vor tid er Guds folk stadig henvist til, at Gud er hos os og drager foran os. Da Jesus gav sin kirke missionsbefalingen, sagde han jo: "Og se, jeg er med jer alle dage!" (Matt 28,20). Han er den Hellige. Disciplene erfarede i mødet med ham, at de var vanhellige syndere. Ikke sådan, at de altid følte det stærkt. Men der var tider, hvor de erfarede det F.eks. da Peter på Jesu ord fangede en mængde fisk og udbrød: "Jeg er en syndig mand!" (Luk 5).

Vi erfarer heller ikke altid Guds nærhed og hellighed stærkt. Der er dage, hvor livet går sin vante gang, og hvor vi ikke oplever det store som kristne. Men andre gange kan vi overmandes af skyld og angst, eller vi mærker overfladiskhed og troløshed. Da må vi på en særlig måde kalde på Gud og bede ham om at gøre sit navn helligt hos os.

Lille Katekismus svarer på spørgsmålet, hvorledes Guds navn helliges hos os: "Når Guds ord læres klart og rent, og vi som Guds børn også lever helligt efter det. Hjælp os dertil, kære Fader i Himmelen! Men den, som lærer og lever anderledes, end Guds ord lærer, han vanhelliger Guds navn hos os. Bevar os derfra, himmelske Fader!"

> *Lad os bede bønnen "Helliget blive dit navn!", idet vi sætter alt ind på, at Guds ord læres klart og rent hos os, og at vi som Guds børn lever helligt efter det!*

2. + OM DE HELLIGE NÅDEMIDLER

Indbyggerne i det land, Josva og Guds folk drog ind i, havde religion med moral, regler og ritualer, ligesom vores tid har det. Det var en stor udfordring for Guds folk. Ville de holde sig til Gud og hans ord? Ville de fortsætte med gudstjenesten og bringe ofre til Herren, sådan som han havde lært dem det på Sinai.Eller ville

de lade Guds hellige nådemidler blande sammen med hedenskabet i det land, hvor de bosatte sig?

Også vi udfordres af vor tids religiøse virkemidler og moral.

I den situation sagde Gud til Josva: "Vær modig og stærk, for du skal give dette folk det land i eje, jeg lovede deres fædre at give dem. Ja, vær modig og stærk! Følg omhyggeligt loven, som min tjener Moses har pålagt dig" (Jos 1,6-7).

Ordet fra Gud er givet os i Den hellige Skrift. Også for os gælder det om, at vi omhyggeligt holder lytter til Guds ord og holder os til hans løfter og vilje. Vi kender "de hellige skrifter, som kan give visdom til frelse ved troen på Jesus Kristus." Og Skriften "er nyttig til at guds-mennesket vokser" i tro og gode gerninger (2 Tim 3,15-17).

Guds ord er nyttigt. Men nogle gange synes vi, at gudstjeneste og andagt ikke er til nogen nytte. Måske fordi vi oplever for lidt som kristne, eller fordi ordet ikke siger os noget.

Sådanne holdninger skal vi tage alvorligt, både når vi mærker dem hos os selv og hos vore medkristne. Vi skal være opmærksomme på, at kritik af prædiken og gudstjeneste kan være udtryk en ægte kristen søgen, nemlig hvis kritikken skyldes, at gudstjeneste og prædiken er blevet udvandet og tømt for bibelsk indhold. For da møder mennesker ikke Gud og hans åbenbaring, men møder kun en uvedkommende præst og uvedkommende kirkegæster.

Men sådanne tanker og holdninger kan også være udtryk for en selvisk søgen hos den enkelte, en søgen, som stammer fra tendenserne i vores tid: ønsket om nye indslag, som gør livet lidt mere "fedt" at leve; ønsket om at bruge kristendommen som et ekstra "krydderi", som præsten eller vi selv drysser hen over det liv, som vi i øvrigt selv helt og holdent ønsker at bestemme over, uden at Jesus Kristus er vores Herre.

Da har vi brug for at høre kordegnen bede for - og at bede med op ordene: "Herre, jeg er kommet ind i dette dit hellige hus ...." Vi har brug for, at det bliver sagt til os: "Herren være med jer!" Og præsten behøver, at der bliver svaret tilbage: "Og med din ånd!" Det styrker visheden om, at gudstjenesten er helligt i sig selv, og altså ikke noget, vi arranger. HERREN JESUS kommer i søndagens gudstjeneste og er hos os, som han lovede: "Hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, der er jeg midt iblandt dem." ... Vi har brug for at høre det sagt fra prædikestolen: "Det var Guds hellige ord!"For da kan vi ikke andet end bede med på bønnen: "Hellige Fader, hellige os ved din sandhed. Dit ord er sandhed. Lad det lyse for os på vejen til evig salighed!" Og da spidser vi ører, når der prædikes. For den Hellige har valgt at møde os i prædikenen om Kristus Og vi får lov at træde frem for ham og bede om hjælp, love og takke og prise ham.

Hertil kommer også sakramenterne, dåben og nadveren. De er frelsesmidler, hvorved Gud gør os hellige.

Det er enestående, når et lille barn fødes. Det er ikke et tidspunkt, vi kan udskyde eller bestemme over, men helligt i sig selv. Sådan også med dåben. Ikke vi, men Gud gør dåben hellig. Den er hellig, fordi Gud genføder os i dåben til at være sine børn. Ved dåbens vand og ord tager Gud os ind til sig.

På samme måde med nadveren. Den er hellig. Ikke ved at vi arrangerer og skaber stemning, men fordi Guds Ånd ved indstiftelsesordene virker det under, Jesus Kristus er legemligt tilstede i, med og under brødet og vinen. Vi forenes med ham i nadveren.

> *Jo, det nytter at samles om Guds ord og sakramenter. Derved helliger Gud os, skaber og bevarer os i levende tro og i tjeneste for ham i denne verden. Lad os samles om hans frelsende midler!*

3. + PÅ HELLIGDAGE OG HELLIGE STEDER

Men hvor og hvornår skal lytte til Guds ord? Hans ord behøver tid og sted i vores liv. Og de tider og steder, som vælges, bliver hellige tider og hellige steder. Søndagene er udvalgt til gudstjeneste. Ikke blot en søndag af og til, men hver søndag. Hold hviledagen hellig! Sådan lyder det 3. bud. Og vi har vores dejlige kirkebygninger som de steder, hvor vi kan samles.

Alligevel er det ikke så indlysende, at vi bruger helligdagene og -stederne til at høre og lære Guds ord. Der har altid været nødvendigt arbejde, som man ikke kommer udenom - heller ikke på en søndag. Men der er i vores tid vokset meget unødvendigt arbejde frem, som ingen kristen burde påtage sig om søndagen. Og der er fritidsfornøjelser, som kalder os bort fra gudstjeneste og altergang - bort fra Guds ord. Er det helligt? Gør det os hellige? Bevarer alt det os i troen?

Et hellig folk har brug for hellige tider og steder. De helt "almindelige" søndage, er de mest nødvendige. For uden søndag og kirkegang mister vi fællesskabet med den Hellige og troen på Kristus Jesus. Og da vil vi forfalde til at leve et vanhelligt liv og til vantro, ligesom mennesker der ikke kender Jesus Kristus. Så alvorligt er det.

På Josvas tid rejste Guds folk en varde af sten, da de var kommet over Jordan (Jos 4,4-8). Den blev et helligt sted for dem. Det mindede dem i fremtiden om, at Gud havde ført dem ind i landet. Desuden havde de en helligdom, som de rejste i deres midte, Herrens telt, deres kirke. Dér, hvor det stod, var deres hellige sted. Dér skulle de samles. Og Gud gav dem sabbatsdage og højtidsdage. Kun ved at folket samledes på sådanne hellige tider og steder, kunne det bevares hos Herren i troen.

Lille Katekismus forklarer det tredje bud sådan: "Det vil sige: Vi skal frygte og elske Gud, så vi ikke ringeagter prædiken og hans ord, men holder det helligt, gerne hører og lærer det."

Gerne "hører". Ja, det gør vi gerne. Men hvad med "lærer"? Det kræver jo en indsats fra vor side. Men budet er ikke kun talt til konfirmander. Det fortæller, hvad der er Guds hellige vilje med os alle. Vi skal høre og lære Guds ord, fordi det vil hellige os og bevare os i troen og lede os til et kristent liv, ikke kun i barndommen, men hele livet.

> *Lad os på ny tage det tredje bud frem og lære, hvad det betyder, at vi skal frygte og elske Gud, så vi ikke ringeagter Guds ord og prædiken, men holder det helligt, gerne hører og lærer det.*

4. + SAMMEN MED HELLIGE MENNESKER

På Gamle Testamentes tid udvalgte Gud sig et folk. Det bestod af 12 stammer. Josva stod i spidsen og førte folket ind i Kanaan. At tilhøre Gud og være under hans varetægt og velsignelse var uløseligt knyttet sammen med at leve i Guds hellige folk.

I Nye Testamentes tid består Guds folk af dem, som i alle nationer og folkeslag tror på Jesus Kristus. Kristne holder "fast ved apostlenes lære, fællesskabet, brødsbrydelse og bønnerne" (ApG 2,42). - Fællesskabet i menigheden er ikke noget, vi selv finder på eller vælger, fordi vi synes om det. Det er Guds gave. og lever af apostlenes lære, brødsbrydelsen og bønnerne. Vi kan kun elske og holde af hinanden som kristne i den sammenhæng, hvor Gud har sat os og bevarer os, nemlig i sammenhæng med apostlenes lære, brødsbrydelsen (den hellige nadver) og bønnerne. Her lærer vi at se på og betragte hinanden som kostbare og hellige, som dyrt købte og værdifulde brødre og søstre. Her lærer vi at tilgive og bære over med hinandens skrøbeligheder. Her får vi kærlighed fra Gud, så vi også kan vise kærlighed mod hinanden og mod andre.

Vi tror på Helligånden, en hellig kirke. Ved troen er vi knyttet sammen med troens bånd. Andre bånd kan også være dejlige. Men troen bånd er det bedste. Det knytter sammen på tværs af alle forskelle. Og det varer ind i evigheden.

Når Gud føjer os sammen ved dåb og tro, kalder han os også til at leve sammen i tjeneste. Lad os hjælpe hinanden som lemmer på samme legeme.

> *Lad os vise stadig omsorg for hinanden og for andre. Lad os tage imod udrustning til at tjene og bære hinandens byrder. Og lad os sammen bede og arbejde for, at Guds kirke består og udbredes der, hvor vi lever. Lad os tage ansvar sammen!*

Som kristne behøver vi + at være HOS den Hellige, + at samles OM de hellige nådemidler, + at gøre det PÅ hellige dage og hellige steder, i vore kirker, + og at gøre det SAMMEN! Det er et stort og godt mål for os i det kommende år. Sådan bevares og lever vi i Guds hellige kirke.

Helliget ved Helligånden

Uddrag af prædiken ved årsmødet over Johs 16,5-15, hvor Jesus bl.a. siger: "Nu går jeg hen til ham, som har sendt mig, og ingen af jer spørger mig: Hvor går du hen? Men fordi jeg har talt dette til jer, er jeres hjerte fyldt af sorg. Men jeg siger jer sandheden: Det er til gavn for jer at jeg går bort..."

Tænk, om Jesus var blevet her!

Om vi kunne mærke og føle hans nærvær, se og høre ham direkte! Så meget lettere det da ville være at tro og også overbevise andre om Jesus! Sådan satser flere "kristelige" kredse for tiden på drama og musik for alle sanser, så man kan opleve det "fedt" at være kristen, og man kan føle, at man får noget, man har brug for.

Men Jesus siger: *Det er til gavn for jer, at jeg går bort.* Og så kunne man vente, at disciplene havde spurgt om en forklaring. Men så opslugte er de af deres oplevelser med Jesus her og nu, at de nærmest går i bagløs, da de hører det. *Og ingen af jer spørger mig,* må Jesus konstatere.

Sådan får vi et mægtigt eksempel på, at i Jesu Kristi kirke handler det ikke i første række om at svare på spørgsmål, men meget mere om, at vi lærer at stille de rigtige spørgsmål!

Når det drejer sig om vore egne spørgsmål, bliver vi hurtigt selv centrum og vikler os ind i mismod. Men det, der lukker op og gør fri, er, at Jesus og hans gerning *udenfor* os bliver centrum. Som Jesus nu siger: *Men fordi jeg har talt dette til, har sorgen fyldt jeres hjerter.* - Fordi de ikke spurgte til betydningen af, at Jesus går til Faderen!

Vi kender det godt

Ved et årsmøde ser vi på kirkens regnskab, budget og medlemstal og missionsresultater. Og når vi i alt dette ikke ser og oplever Jesu nærvær, som vi kunne tænke os, da kan sorg og mismod fylde os. Da ligger det nær at søge efter nye metoder og midler; eller at give op og lade kirke og mission komme i anden række for andre interesser.

Er vi heldige kan vi måske også med nye "opskrifter" slå nogle store slag, som da Peter greb til sværd for at værge sin mester og hans kirke! - Eller vi kan blive ligeglade, så vi siger med Thomas: Får jeg ikke set og mærket ham, er jeg ligeglad!

Men kære venner, sådan må vi ikke tænke og lade os styre af vore sanser. For da har løgnen fat i os.

Men jeg siger jer sandheden

- fortsætter Jesus. *Det er til gavn for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer... Og han skal overbevise jer...*

Alene ved Helligåndens tale om Jesus *hos Faderen* vil vi have en holdbar troens overbevisning. Mens den tro, der optaget af Jesus *hos os,* vil svinge og være aldeles uholdbar. Som *Rosenius* udtrykker sin erfaring: "På

nåden i mit hjerte, / jeg stolede en tid... Jeg var kun vel fornøjet, / når rørt jeg følte mig. / Men var jeg mindre bøjet, / straks uro meldte sig."

Og så fortsætter han: "*Men* Gud ske pris, som lærte, / mig fejlen at forstå / og gav mig i min smerte / den grund at hvile på: / På nåden i Guds hjerte, / som Jesus frem har bragt..." - "Jeg føler ofte skiften, / det stadigvæk slår om, / snart er jeg rørt af Skriften, / snart kold og død og tom; / men jeg må nu betragte: *Hos Gud det skifter ej...*" - Fordi Jesus er hos Gud som min retfærdighed og sejrherre over synd og død og dom!

Hvordan fås den overbevisning? - Det kan ingen sanser og oplevelser sige os, så lidt som vi kan musicere og arrangere os til det. Det sker ene og alene ved, at der tales til os. Det bedste vidnesbyrd om det har vi fra Pinsedagen, hvor 3.000 mennesker fik en levende overbevisning *om synd, retfærdighed og dom.* Og straks er de parate til ikke blot at give tiende og yde en tjeneste, men til at ofre sig selv og stille alt, hvad de har, til rådighed for menigheden og ser hele livet under troens fortegn.

Det er Helligåndens gerning

Det skete ved, at apostlene prædikede om Jesus og holdt gudstjeneste med dåb og nadver. Og centrum i denne gudstjeneste var ikke nogen særligt appellerende og tiltrækkende, som kom mennesker i møde. Men det var i lighed med denne Jesu tale en prædiken, som fik dem til at stille et helt nyt spørgsmål.

Lad mig kort referere prædikenen: "I kender historien om Jesus. Hvordan han ved tegn og undere viste sig som en Guds udsending. Og ham fik I korsfæstet. Men Gud rejste ham fra de døde, og nu er han faret til himmels ved Guds højre hånd. Og så skal I vide, at ham har Gud gjort til Herre og verdens eneste Frelser!"

I ét nu så de synden over al synd: De havde ikke troet på Jesus! Og de spurgte "Hvad skal vi gøre?" - Svar: Vend om og lad jer døbe i Jesu navn til jeres synders forladelse - eller: til Guds retfærdighed! Og I er ved Jesus løst fra enhver Djævel og dom! - Sådan kom de til troen og blev:

Helliget ved sandheden

Og det er Helligåndens gerning, som han øver gennem det apostoliske embede, som det i dag går videre i kirkens præstetjeneste efter Jesu ord: *Jeg vil give jer Talsmanden, og han skal overbevise verden* (altså: gennem jeres ord og forkyndelse.)

Og at det er Jesu Talsmand, der taler gennem forkyndelsen, kender vi på, at det er Jesus, der kommer i centrum som vores stedfortræder i alle ting: i synd, retfærdighed og dom. Og vi kender det ved, at han bliver herliggjort - ikke ved det, han kan udrette i og gennem og hos os; men ved det, han er som vor stedfortræder i *hos Faderen*.

Hellige Far, hellige os i sandheden. Dit ord er sandhed, lad det lyse for os på vejen til den evige salighed.Amen.

Vagn Lyrstrand

Fra menighederne

ÅRSMØDET i LØSNING

Den evangelisk-lutherske Frikirkes årsmøde 2001 fandt sted 12.-13. maj i Løsning.

Der var opslutninig fra alle menigheder. Ca. 90 deltagere samledes i Spejderhuset i ØsterSnede lørdag og søndag eftermiddag. Søndag formiddag var der festgudstjeneste i Løsning lutherske Frikirke.

ÅRS-TEMAET var: "En hellig kirke i et nyt årtusind" ... for Herren jeres Gud er Gud både oppe i himlen og nede på jorden (Jos 2,11).

Årsmødets forhandlingsmøde

Forhandlingsmødet havde god opslutning fra alle menigheder, og der var en god og frugtbar drøftelse.

Formandsberetningen tog udgangspunkt i årstemaet: "En hellig kirke - i et nyt årtusind". (Se uddrag her i bladet). Herren havde i årets løb samlet menighederne om sit ord og dåben og nadveren. Og vi havde fået rig mulighed for at leve hos ham i troens fællesskab og tjeneste. Der havde været 1 dåb, 3 konfirmationer og 1 præsteinddsættelse i årets løb. 1 medlem havde fået hjemlov. De fem menigheder har tilsammen 128 medlemmer (mod 122 ved sidste årsmøde).

Båret af sidste års tema: "Kirke med glæde" berettede menighederne om arbejdet i årets løb. Der var særlig fokus på Ungdomsbladet "Lungen", som har "bidt sig fast" og som betyder meget både for unge og voksne. Hovedkassereren fremlagde menighedernes fælles årsregnskab for 2000. Herren havde igen sørget godt for os og givet mange medlemmer hjerte og vilje til at give til kirkens arbejde. Samtidig blev det nævnt, at vores kirke står ved en slags "milepæl", i og med, at Missourisynoden fra 1. juli ikke længere støtter vores kirke økonomisk.

LGJ

Årsmødets ungdomsmøde

Lørdag aften holdt var kirkens unge samlet til sang og talte om krikens liv i årets løb.

Jylland: Ungdomsmøder holdes hveranden uge. Fremmødet er lille, men samtalen går godt. *København:* Man har fået et nyt rum til de unge i kirken. Planlagt hyggeweekend i sommerhus 17.-19. august. Jyderne er også meget velkomne. *Spisekreds:* Ikke et fastlagt program. Emnet er nyt hver gang. Spisekredsen er for de ældre unge i menigheden og for deres venner. *Ungdomsmusik-gudstjeneste:* Godt at samarbejde med præsten. Ikke for ungdommeligt, for ikke at støde nogen.

Kirkens økonomi: Umuligt at lønne 2 præster på fuld tid, som landet ligger nu. De unge mangler motivation til at give. Små beløb hver måned kan hjælpe. Man bør give 1%, da dette er (folkekirke-)kirkeskat. Fast procent er bedre end fast beløb, da lønningen svinger. ... Penge skal ikke dræbe visioner. Gud må ikke glemmes, Gud vil opretholde kirken. Engagement er afgørende. Husk, at takke dem, der lægger arbejde i kirken.

Referat v. Natasja og Mathias

KONFIRMANDLEJR - Langeland

Tre årgange af konfirmander i alderen 12-15 år var samlet til undervisning omkring sankt Hans i Vesterhuse på Nord-Langeland. Emnet var "Fadervor". Om formiddagen var der undervisning. Om eftermiddagen var der fri til at bade i stranden, spille bordtennis, bold, gå ture osv. Sidst på dagen var der lektielæsning. Og så blev der spist jordbær!

Sankt Hans aften var der samvær på stranden sammen med medlemmer fra menigheden. Snobrød, aftenbadning og fædrelandssange. Om søndagen var der gudstjeneste i Lohals kirke

- Gud velsignede dagene for os!

LGJ

FRA HOVEDBESTYRESLEN
TIL MEDLEMMER af Den evangelisk-lutherske Frikirke

Vedr. vores kirkes muligheder i de kommende år.

Kære medlemmer - kære søstre og brødre i JESUS!

Igennem de sidste 17 år har vi modtaget en del økonomisk støtte fra vores søsterkirke i USA. Støtten er nedtrappet gennem de sidste 10 år og ophører fra 1. juli i år. På en helt anden måde end tidligere står vi nu alene med det økonomiske ansvar for vor kirkes arbejde. *Det er vigtigt, at vi ser det som en udfordring og et kald fra Gud. For da står vi jo netop ikke alene, men i hans tjeneste og under hans rige velsignelse.*

Men som de foreliggende regnskaber og budgetter afslører, mangler vi indtægter i størrelsesordenen 250.000 kr. årligt for at kunne bære den indsats, vi nu har mulighed for med 2 præster på nedsat løn. - Det betyder, at vore nuværende reserver vil være brugt op i løbet af 2-3 år, hvis vi ikke får øgede indtægter. Denne situation har givet anledning til overvejelser om vore muligheder i de kommende år. *Hovedbestyrelsen anbefaler, at vi hver især tænker ud fra at give 5 % af det, vi tjener.*

Vi vil ikke hermed fastsætte et kontingentskrav ud fra en bestemt procentsats eller noget lignende. Da risikerer man nemlig enten at ramme for lavt eller for højt. Og begge dele er ærgerlige - og forkerte. Vi ønsker derimod at det står klart for alle i vor kirke, at det koster noget at være kirke, og at "kirkepenge", "kirkeskat" eller "menighedsbidrag" vedrører alle medlemmer, som Gud velsigner med en indtægt og en formue.

Kun gennem regelmæssige pengegaver kan vore præster frikøbes økonomisk til at øve evangeliets tjeneste iblandt os og overfor verden. Kun sådan kan vi have en kirke-bygning med gudstjeneste på søndag og med alt det, der også hører med til at være kristne menigheder. Det kan ikke siges meget bedre, end vores forfatning gør det: *... Ethvert medlem forpligter sig til efter Guds ord og befaling, jvf. 2 Kor 9,7-8, at yde et bidrag i forhold til sine indtægter og sin formue ... og søge at fremme ikke alene sin menigheds, men hele Kristi kirkes gavn efter yderste evne, jvf. Luk.19,12-26. (Forfatningen § 7)*

Lad os derfor med frimodighed bede Kirkens Herre give os øje for behovet og virke, at det, vi giver, må være givet med glæde og med bøn om velsignelse. Denne sag er virkelig vigtig for os alle. For det, vi får i vores kirke, kan ingen andre tilbyde os.

Kærlig hilsen fra HOVEDBESTYRELSEN

FERIE: Pastor Lyrstrand og Jensen holder ferie 16. juli til 5. august. Henvendelse vedr. kirkelige handlinger og sjælesorg kan i denne periode ske til pastor Tinglund, tlf. 75 89 30 99 eller til pastor Jensen, tlf. 75 65 16 60 *(læg besked på telefonsvarer, som aflyttes dagligt).* **Ny adresse:** Pastor Jais H. Tinglund og familie er flyttet fra Farsø til Kragelund ved Løsning. Se ny adresse på bladets bagside.

***Forside-Illustration** bringes med venlig tilladelse fra Verlag Lutherischen Buchhandlung Heinrich Harms, Gross Oesingen.*

Reserveret postvæsnet

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Skærvegyden 7, 8723 Løsning

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martins Menighed
Søndag 15. juli - ingen
Søndag 22. juli kl.10 m.læsepr.
Søndag 29. juli kl.10 m.læsepr.
Søndag 5. aug. kl.10 m.læsepr.
Søndag 12. aug. kl.10 m.nadver
Søndag 19. aug. kl.19
Søndag 26. aug. kl.16.30 m. nadver
Søndag 2. sep. kl.10
Søndag 9. sep. kl.10 høst m. nadver
Søndag 16. sep. kl.10 m. læsepr.
Søndag 23. sep. kl.10 m. nadver (JT)
Søndag 30. sep. kl.16.30

Langeland, Lohals kirke
Søndag 15. juli - ingen (sommerlejr)
Søndag 22. juli kl. 10.30 m.nadver (JT)
Søndag 29. juli - ingen
Søndag 5. aug. - ingen
Søndag 12. aug. kl.16
Søndag 19. aug. - ingen
Søndag 26. aug. kl.10.30 m.nadver
Søndag 2. sep. kl.16
Søndag 9. sep. kl.16 - høstgudstj.
Søndag 16. sep. - ingen
Søndag 23. sep. kl.16 (JT)
Søndag 30. sep. kl.10.30 m. nadver

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej 8
Søndag 15. juli - ingen
Søndag 22. juli kl.10 m. læsepr.
Søndag 29. juli kl.10 m. læsepr.
Søndag 5. aug. kl.14 (Tinglund)
Søndag 12. aug. kl.10 m. nadver
Søndag 19. aug. kl. 14
Søndag 26. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 2. sep. kl.14
Søndag 9. sep. kl.10 høst m. nadver
Søndag 16. sep. kl. 14 (Tinglund)
Søndag 23. sep. kl.10 m. nadver
Søndag 30. sep. kl.14

Århus, Gratiakirken, Bissensgade 14
Søndag 15. juli - ingen (sommerlejr)
Søndag 22. juli kl.10 - ingen
Søndag 29. juli kl.10 m. læsepr.
Søndag 5. aug. kl.10 (9.20 nadver) (JT)
Søndag 12. aug. kl.16
Søndag 19. aug. kl. 10 m. nadver
(prædikant John Fehrmann)
Søndag 26. aug. kl.16
Søndag 2. sep. kl.10 (9.20 skrifte)
Søndag 9. sep. kl.16 - høstgudstj.
Søndag 16. sep. 10 m. nadver (JT)
Søndag 23. sep. kl.16
Søndag 30. sep. kl.10 (9.20 nadver)

Kontakt
Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 75 65 16 60
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 38 74 66 61
Pastor Jais H. Tinglund, Vestermarksvej 2B, Kragelund, 8723 Løsning. Tlf. 75 89 30 99 *(bemærk ny adresse og tlf.)*
Besøg kirkens internet-sted på www.vivit.dk. E-mail: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447